

גליון 492
שנה י"א תשפ"ב

סיפורי צדיקים

יו"ל לע"נ הרה"ח ר' הלל ז"ל בן ר' פינחס נחום המבורגר ז"ל

סיפורי חז"ל

ערכה של מזוזה

מעשה היה ברבי יהודה הנשיא ששלח לו השר ארטבון מתנה מרגלית יקרה ביותר ואמר לו: וכי אתה יכול לשלוח לי דבר שערכו כמרגלית זו? שלח לו רבינו הקדוש מזוזה, אמר לו אותו עשיר, אני שלחתי לך דבר יקר כל כך ואתה שלחת לי דבר ששווה כמה פרוטות! אמר לו רבינו הקדוש אתה שלחת לי דבר שיש לו ערך, שיש דבר שעולה ערכו על זה, ואילו אני שלחתי לך דבר שאין לו ערך, שאפילו תעריך כנגדה את כל הכסף והזהב והמרגליות שבעולם לא ישוו כנגדה, כמו שנאמר "וכל חפצריך לא ישוו בה" (משלי ג' - ט"ו). ועוד, אתה שלחתי לי דבר שצריכים לשומרו, שלא יבאו גנבים ויגנבו אותו, ואילו אני שלחתי לך דבר שאתה ישן בפנים והוא שומר עליך מבחוץ, שנאמר (בהתהלךך תנחה אותך בשכבך תשמור עליך והקיצותך היא תשיחך" (משלי ו' - כ"ה) "בהתהלךך תנחה אותך" - בעולם הזה, "בשכבך תשמור עליך" - בשעת המיתה, "והקיצותך היא תשיחך" - לעתיד לבוא! באותה שעה נכנס שד בבתו של ארטבון שהיתה בת יחידה, ובאו כל הרופאים ולא הועילו לה, כיון שנטל ארטבון את המזוזה ושם על הפתח, מיד ברח אותו שד, ונטל רבינו הקדוש את המרגלית לעצמו.

(ירושלמי פאה פ"א)

פרשת השבוע

ואקחה פת לחם וסעדו לבכם (י"ח - ח)
מסופר: בליל שבת לאחר הסעודה נהג הרה"ק רבי אריה לוי זיע"א שהיה מתלמידיו של הרה"ק רבי איסר זלמן מלצר זיע"א בסלוצק, להיכנס לביתו לדבר בדברי תורה ולהעלות זיכרונות מלפני עשרות שנים.

באחד מלילות השבת שאל רבנו את תלמידו הדגול היכן אכלת בעת לימודיך בישיבה בסלוצק? בשבתות אכלתי בביתו של פלוני, השיב רבי אריה. ובימות החול היכן אכלת? הוסיף ראש הישיבה ושאל, רבי אריה מנה מספר בעלי בתים שאצלם אכל במשך השבוע. הרגיש רבנו שעדיין חסרים ימים אחדים כדי להשלים את ששת ימי השבוע, ושאל, ובימים הנותרים היכן אכלת? שתק רבי אריה ולא ענה. חזר רבנו על שאלתו זו ולרבי אריה לא נותר אלא לספר את האמת, שהיו ימים אשר בהם לא אכל, אולם הוא הוסיף מיד ואמר שהימים אשר בהם לא אכל היו חביבים עליו יותר מן הימים שבהם היה לו מקום לאכול.

לאחר מכן המשיכו ראש הישיבה ותלמידו את שיחתם כרגיל. בשעה מאוחרת בלילה, לאחר שחזר רבי אריה לביתו וכבר הלך לישון, נשמעה

לפתע נקישה בדלת ובני משפחתו נדהמו לראות את הרבנית של ר' איסר זלמן עומדת בפתח ואומרת בקול מבוהל, אנא רחמו נא, לראש הישיבה אין מנוחה, אין לו מנוחה. רבי אריה ששמע את דבריה, נחרד קם מיד ממיטתו, התלבש וניגש לשאול את הרבנית מה אירע? עליך לבוא מיד ולדבר עם הרב, אין לו מנוחה, הוא אינו יכול להירגע לאחר שהתברר לו, שהיו ימים שבהם לא אכלת כאשר למדת בישיבתו בסלוצק.

כשהגיעו רבי אריה לוי והרבנית, מצאו את רבנו מהלך בבית הלך וחוזר נרגש ונסער. כשראה את רבי אריה פנה אליו בקול שבור ואמר, לו, שלוש שנים למדת בישיבה בסלוצק, אני כיהנתי כראש הישיבה, וכלל לא ידעתי שהיו ימים שבהם לא היה לך היכן לאכול, הלא אנוכי אחראי לך, מה אענה ביום הדין, ומה אומר ביום התוכחה? אנא סלח לי על זאת. נדהם רבי אריה למשמע דבריו של רבנו ואמר, הן אשמתי היא זאת, שהרי היה עלי להודיע על כך להנהלת הישיבה, ומשלא הודעתי, כיצד יכול היה מישהו לדעת על כך? בקושי רב לאחר דו שיח ארוך, הצליח רבי אריה להרגיע את רבו, לאחר שהבטיח לו שאין בלבו עליו שום קפידה או תרעומת על כך.

זמני השבת

זמני יציאת השבת

ירושלים: 6:35 ת"א: 6:37 ר"ת: 7:12

פרשת וירא

זמני כניסת השבת

ירושלים: 5:23 ת"א: 5:38

למחרת השכים ונטל ידיים, לבש והתפלל, נפרד מאת בעל הבית, ובשעת הפרידה חוק את רוחו וחזר על דבריו של אמש שישים בה' בטחונו והוא יתברך שמו לא יעזבונו ויעמוד לו בשעת צרה, אחר כך פנה אל הפתח, פתח את הדלת נשק את המזוזה, והלך לדרכו. בלכתו שקוע במחשבות שמע מאחוריו קול דהרת סוסים, נשא את עיניו וראה מרכבה כבודה הולכת במרוצה ומתקרבת אליו, סר הצידה ועמד והמרכבה עברה ובה איש יהודי עשיר, כאשר התרחקה המרכבה מהלך של מאה פסיעות בערך, עצרה ונעמדה על אם הדרך, ומשהתקרב ר' מנחם מענדל אליה, הזמין אותו בעל המרכבה שיעלה ויסע אתו, ואמר: אני נוסע אל הרב הצדיק משטארנא אוסטראה, יעלה וישב אתו, יסע עד העיר ההיא, ומשם ואילך יעשה כל אחד מהם את דרכו, וילך למקום שלבו חפץ.

מיאן רבי מנחם מענדל לעלות, הפציר בו העשיר מאד, הרבה עליו דברים ולא זו מן המקום, תמה בעל המרכבה ושאל אותו מדוע אינו רוצה ליהנות מטובתי, הרי זה כאלו מכבד אדם את חברו בכוס יין טוב והוא שופכו על פניו, השיבו ואמר, נראה שאתה עושה זאת מתוך רחמנות ואהבת הבריות, ורציתי לדעת עד היכן אהבתך זו מגיעה, לא במעשה קל כזה מדת הרחמנות שבך תהא ניכרת, כי אם בכיסק, כמאמר חכמינו זכרונם לברכה: בשלשה דברים האדם ניכר בכוסו, ובכיסו ובכעסו (שבת מ"ג ע"ב). אמר העשיר: תעלה ותשב על ידי ובשעת הנסיעה תציע לפני את בקשתך, ואחרי שאשמע את דבריך אדע להשיב לך תשובה ברורה, השיב לו רמ"מ: גם אני הולך אל הרב הצדיק השוכן כבוד בטשארנא אוסטראה, ורגיל אני לעלות אליו ברגל, ולא אקבל את טובתך טרם אדע את תשובתך, ובזאת תבחן, ראה העשיר שהוא מתעקש, כחסיד העומד על דעתו, אמר לו אם כן פתח את פיך ויאירו דבריך מה בקשתך? אמר: הנה לא רחוק מכאן יושב יהודי אחד שהיה גביר כמוך, ונסע פעם גם כן במרכבה כבודה ובסוסים אבירים, אך גלגל הוא החזור בעולם, זה עולה וזה יורד, והגיעה שעתו להיות מן היורדים רח"ל, בשנים מעטות ירד מכל נכסיו, והיום עליו לשלם דמי חכירה לפריץ ששים אדומים זהב, ואין לו אף פרוטה אחת, ואם יבואו אליו שליחי הפריץ ולא ישלם את החוב, עתיד הוא ובני משפחתו לירד לבית האסורים, ולהיות עבדי עולם, ועתה אני מבקש ממך, לעמוד לימין חברך בשעת דחקו, לתת לו את הסכום הנקוב, גם אם רב הוא, ואם תשמע בקולי אברךך בברכה וישועה, ואעלה על המרכבה ונסע יחד אל ביתו של היהודי, ואחרי שתיתן לנצרך ששים אדומים זהב, ניסע ונלך אל רבינו הקדוש באוסטראה, ותשמע מפיו שגם הוא עמדי בעצה אחת.

כשמע העשיר את בקשתו, השתומם ונבהל על הלך עני זה שאין לו דאגה אחרת, רק לעזור לחוכר שאבד את עשרו בעסקים רעים, והתפלל על הסכום הגדול שהוא דורש ממנו, וכי דבר קטן הוא זה ששים אדומים זהב? כלום יודע אביון זה מה הוא שואל? לא השיב לו מאומה ואמר לעגלון להסיע את המרכבה, והשאיר את ההלך מאחוריו, אולם לב העשיר לא ידע מרגוע וככל שהתרחק יותר מן ההלך, לבו הכה אותו יותר, וכשראה שלבו נפעם ואין מנוחה בנפשו, אמר לבעל עגלה לעצור את הסוסים ולעמוד, עשה העבד בפקודת אדוניו, עצר את הסוסים ועמד, וכשהגיע ר' מנחם מענדל אל המרכבה, אמר לו העשיר למה אתה עושה לי ככה? קשה לי ליתן לך סכום גדול כזה, אתן לך את החצי.

לבך מלא אהבת ה' ואהבת ישראל, ובידך להושיע לקטנים ולגדולים עוד מימי נעוריו היה מפורסם הרה"ק רבי מנחם מענדל מקאסוב זיע"א (יומא דהילולא י"ז מרחשון) כאוהב ישראל ורודף שלום, תמיד כלתה נפשו לעשות טובה לכל אדם מישראל ולהרבות שלום בעולם, לבו היה מלא רחמים ואהבה, והיה מאסף נדבות ומחלקן בחשאי בין משפחות הגונות שבאו עד ככר לחם, כך נהג כל הימים בהיותו רך בשנים ובהיותו בא בימים, בשבתו בביתו ובלכתו בדרך.

מסופר: פעם אחת בהיותו צעיר לימים הלך לבקר בהיכלו של רבו הקדוש רבי זאב וואלף מטשארנא אוסטראה זיע"א אשר ברוסיה המדינה, ומכיוון שהיה אברך עני ולא היה בידו כסף לשכור לו עגלה, הלך ברגליו לאיטו, החבילה על כתפיו, המקל בידו ודרך המלך לפניו, ביום עשה דרכו, ובלילה לן בעיר או בכפר, בכל מקום ישוב שהגיע אליו לפני שקיעת החמה או אחריה. ויהי היום ויבוא לכפר אחד לפנות ערב כשהוא עייף, חיפש ומצא בית יהודי, נכנס ושאל את בעל הבית אם אפשר יהיה ללון אצלו? קבל אותו היהודי בסבר פנים יפות, נתן לו שלום והראה לו מקום לישוב. הסיר את חבילתו מעל כתפיו, נטל את ידיו והתפלל.

אחרי התפילה ישב על יד השולחן והנה שמע אנחה אחרי אנחה יוצאת מלב בעל הבית, הרגיש הצדיק בצערו של האיש ולא יכול להתאפק, ושאל אותו על מה הוא נאנח כל כך? סיפר לו האיש את צערו כאדם שלבו מלא צער ודאגה ורוצה הוא להשיחם לאחרים: עשיר גדול היה ובעל עסקים הרבה וכל אשר פנה הצליח, והנה פתאום התחיל גלגל מזלו לירד, השעה פסקה מלשחק לו, עסקיו נתמעטו וירד מאיגרא רמה לבירא עמיקתא, מה יאמר ומה ידבר? דאגותיו הלכו והתרבו ואין הפה יודע לספר מה שהלב מרגיש, דבר אחד מני אלף, חייב הוא לפריץ דמי חכירה ששים אדומים זהב, בית המזיגה הוא המשען האחרון לפרנסתו הדלה, ואין לו אף פרוטה אחת, מחר עליו לשלם וברור לו שאדוניו יוציאוהו מדירתו, ואולי ישליכוהו אל הבור, ומה יעשו אשתו וילדיו הקטנים? כיסו ריק ואין הוא יודע מאין יבוא עזרו, אין לו לא קרוב ולא גואל שירחם עליו ויוציאהו מן המצר, צרות רבות אפפנו ואיך לבו ישקוט בקרבו ולא יאנח?

ישב ר' מנחם מענדל ושמע את דברי היהודי, ולבו נשבר בקרבו, וכאשר כלה לדבר ניחם אותו ואמר, אל תתייאש, קוה אל ה' הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל, ואם אין לך גואל, הוא יהיה גואלך, ועל יד תיוושע ישועה שלמה, סאתך נתמלאה, תקרא אל ה' מן המצר והוא יענך במרחב, וכשם שנפלת משמי רום לתוך התהום, כן תתרומם שוב ותעלה מעלה מעלה. אך בעל הבית שצרותיו כבדו מאד לא שם לב לדברי נחמה של האורח, אדרבה אנוחותיו רבו עוד יותר ועיניו ולגו דמעות, הסתכל בו ר' מנחם מענדל, ראה את צערו כאב את כאבו ולא ידע מה לעשות, במה יוכל להושיע לו, הוא בעצמו אין לו רק דברי נחמה, ובאלה לא ישלם היהודי את חובו לפריץ, במחשבות כאלה עלה על מטתו, אמר קריאת שמע שעל המטה והחליט בלבו לבוא מחר לטשארנא אוסטראה, ולעשות כל מה שבידו לחלץ את היהודי הזה מן המצר, הרי זה כעין פדיון שבויים.

צ'ישל ונמשל

להודות לבורא עולם גם על המובן מאליו

משל לראובן, בעל משפחה, שעבד במשך שנים ארוכות באחד המפעלים המשגשים באיזור מגוריו, ופרנס את בני משפחתו בכבוד. אך לא לעולם חוסן, המפעל נקלע לקשיים, ותוך זמן לא רב מצא האיש את עצמו, יחד עם עוד עשרות עובדים ותיקים, מחוסר עבודה. תחילה ניסה את מזלו במפעלים אחרים ובתחומים אחרים, לא בחל בהצעות עבודה. מוכן היה לעשות את כל מה שידרש, ובלבד שיוכל להמשיך לפרנס את בני ביתו בכבוד. אך לשווא. בלידת ברירה מצא האיש את עצמו אוסף תרומות, ומקבץ פרוטות כאחד מעניי העיר. הבושה צורבת, הבזיונות נוראים, הלב נצטב מכאב. הוא כמעט נסוג. אך קולות הילדים הרעבים גברו על הבושה הטבעית והוא נותר לקבץ נדבות. ימים עברו, שבועות חלפו, והוא התחיל להתרגל. הבושה כבר לא צרבה במקודם. אולם האור שבעיניו כבה. ביום מן הימים, בעודו גורר את רגליו מדלת לדלת, מצא את עצמו עומד מול ידד משכבר הימים. הוא עמד נבוך, הידיד קיבל אותו במאור פנים, וביקשו להיכנס עמו אל הבית פנימה. ראובן פרץ בבכי. סיפר על המצוקה הנוראה, על הבזיון והבושה, על כאב הלב ויסורי הנפש. כל אלו חברו למסה ארוכה של השתפכות לב בפני אדם, שמאו שוחח עמו בפעם האחרונה חלפו שנים רבות. בעל הבית מחה דמעה מקצה עינו. הוציא פנקס המחאות ואמר: ידידי, מצוקתך נגעה ליבי מאד. מוכן אני איפוא להקציב לך סך חודשי של 1500 דולר, בתנאי שתבטיח לי שלא תעסוק יותר בקיבוץ נדבות. החל מהיום תוכל לבוא אחת לחודש לביתי ולקבל את הסכום, עד שתמצא עבודה כלבך. במילים מרוסקות מהתרגשות הוא הודה מעומק לבו על החסד העצום. הבעת פניו אמרה הכול. וכך, מדי חודש בחודשו ניגש אל בית ידידו, קבל את המעטפה, ולא שכח להודות על החסד. כעבור תקופה פונה ראובן לידידו הנדיב: אולי תוכל בדרכך למשרד לשים את המעטפה בתיבת הדואר שלי? האיש מסכים בטובו, ומדי חודש שוכנת לה מעטפת האלף וחמש מאות בתיבת הדואר. שלווה החיים חזרה לשכון בביתו של ראובן.

משהגיע ראש חודש ניסן המבשר את בואו של חג הפסח, החל ראובן לדאוג, כי מאלף וחמש מאות דולר, שבהחלט מספיקים להוצאות הבית החודשיות, אולם לא ניתן לחגוג את חג הפסח כהלכתו. כשירד לתיבת הדואר להוציא את המעטפה החודשית, הופתע מאד שבנוסף לאלף וחמש מאות הדולרים נוספו אלף דולר נוספים, כשאליהם מצורפת ברכה חמה לחג כשר ושמה. האור חזר לעיניו. שמחה מילאה את לבו, הוא יוצא אל הרחוב, וממהר למשרדו של מייטבו. הוא מתפרץ לחדר ובבכי נרגש הוא מודה על אלף הדולרים ששלח לו לכבוד החג. "אלף??? זה כל מה שהיה במעטפה?", תמה האיש. "לא, על האלף חמש מאות אני כבר לא מדבר, נו... זה הרי... קבוע!"

הנמשל: כוחו של הרגל, נזכור להודות לבורא עולם גם על המובן מאליו, גם על מה שכבר הורגלנו שלא להודות לו.

ענה ואמר הצדיק: כלום בשבילי אני דורש שאתה בא אלי בטענה, אין אני כופה עליך, רק סיפרתי לך מה שקרה לאיש שהיה עשיר כמותך, ובמה תוכל לעזור לו, ועתה אם יש בידך לעשות זאת הרי טוב, ניסע שנינו אל הנצרך ותיתן לו את נדבת לבך, ומשם נלך ונסע אל רבינו הקדוש, ואם אינך רוצה או אינך יכול למלאות את משאלתי זו, סע לשלום לדרכך ואני אלך לי לאט ברגלי כמנהגי התיישב העשיר בדעתו והסכים, ואמר לו לעלות כדי לנסוע אל החוכר, או עלה ר' מנחם מענדל על המרכבה, וחזור אל הכפר ובאו אל בית היהודי, שם הוציא העשיר ששים אדומים זהב, נתן אותם לר' מנחם מענדל והוא מסרם לידי היהודי, וברכו בברכת הצלחה, ובצאתם מאת פני האיש, נתמלא לבם שמחה ונקשרו באהבה ורעות, ונסעו יחדיו לטשארנא אוסטראה.

כאשר הגיעו, נכנסו אל הרב הקדוש ר' זאב וואלף, ראה אור גדול מקיף אותם ופניהם מאירים כשמש, נתנו לו שלום והוא החזיר להם שלום, ואמר הכרת פניכם תעיד בכם שעשיתם מעשה גדול, כן תזכו לעשות אך טוב כל הימים, עמד ר' מנחם מענדל מן הצד ושתק, והגביר סיפר לו לצדיק את כל הקורות אותם מן הרגע שפגש את ר' מנחם מענדל בדרך עד בואם אליו, וכשכילה את דבריו, אמר הרבי: מעשה רב עשיתם, הצלתם משפחה שלמה מישראל משעבוד ומעניות מנוולת, ונאמן הוא בעל הגמול שישלם לכם את שכרכם, ואם יגדל שכר העושה, הנה אמרו חז"ל "גדול המעשה יותר מן העושה" (בבא בתרא ט' ע"א) שאלמלא הוא לא היה מעשה המצוה כלל, ואז פנה אל ר' מנחם מענדל ואמר: אתה באת אלי שאהיה לך לרבי, אינך צריך לי כי ראוי אתה בעצמך להיות מנהיג בישראל, הנה המצוה הגדולה שעשית היום הולכת לפניך והיא מאירה את דרכך - דרך התורה והיראה, אהבת ה' ואהבת ישראל, אחר כך קירב הרבי את ר' מנחם מענדל ואת העשיר, והראה להם חיבה יתרה, וברך את העשיר שה' ישלם לו את הברכה ויצליח בכל דרכיו, ויעשה צדקה וחסד כל הימים.

בשבת קודש קירב רבי זאב וואלף את ר' מנחם מענדל וכיבד אותו כבוד רב לעיני כל העדה, ובמוצאי שבת כאשר בא אליו להיפרד ממנו, סמך את ידיו עליו ברך אותו ואמר: רב אתה ורבי תקרא, תלך ותסע לעירך ולביתך, תשב על הכסא ותברך את בני ישראל, כי איש חסד אתה, לבך מלא אהבת ה' ואהבת ישראל, ובידך להושיע לקטנים ולגדולים, רבים מצפים לישועה ולנחמה, הברכה בפין ואסור לך למנעה מהם, כל שיש בידו לברך את חברו ואינו מברכו כאילו גוזלו, עשה מה שבידך, יהיו לרצון אמרי פיך וכל אשר תברך יבורך. נפרד רבי מנחם מענדל מלפני רבו, יצא מן העיר והלך לביתו, ישב ועסק בתורה ובעבודה, ולא ארכו הימים והתחילו בני אדם להתקרב אליו, ורבים מהם נושעו על ידו וראו כי ברכתו עושה פרי, ותפלתו אינה חוזרת ריקם, נהרו אליו רבים ושמו נתפרסם בעולם, והוא קירב את הבריות ונטע בקרבן אהבת התורה ויראת שמים ואהבת ישראל.

צ"ן אדם לחברו

מידת ענווה יתירה

הרה"ק החיד"א זיע"א כותב על הרה"ק מרן רבי יוסף קארו זיע"א, דע שקיבלתי מאדם גדול בחכמה וביראה, שקיבל מרב גדול, שקיבל מוזקנים, כי בדורו של רבי יוסף קארו, היו חיים שלשה רבנים שהיו ראויים לחבר ספר כעין "בית יוסף", שיקבץ לתוכו כל הדינים ויגלה שורשיהם לאסוקי שמעתתא אליבא דהלכתא, ואלו הם, רבי יוסף טאיטצק, רבי יוסף בר לב, ורבי יוסף קארו. והסכימו מן השמים שתנתן דת כי מרן ר' יוסף קארו יחברוהו, היות והוא הצטיין בענותותו היתרה, כאשר נראה מספריו הקדושים, שאין דרכו לספר בגנות מי שפוסק לא כמותו, ומשנתו היא משנת חסידים.

כאילו הקרבנו קרבן מנחה

פעם נקלע הרה"ק רבי משה ליב מסאסוב זיע"א לשוק ביערוסלב, והיה מהלך בין העגלונים ובודק את טיב הקש והתבן שבאוצרם. עבר על פניו ידו הרה"ק רבי שמעון מיערוסלב זיע"א ושאלו: רבי, מה מעשיו בשוק של העגלונים? אמר לו רבי משה לייב: עזוב את ה"רבי" שלי ואת ה"רבי" שלך, ובוא עמי ונישא חבילת קש לביתה של אלמנה ענייה שאין לה מצע של קש להשכיב עליו את גופה השבור. וילכו שניהם יחדיו שני צדיקים קדושי עליון, וישאו את הקש בכתפיהם, והעם רואים וזוים ומפנים להם מקום. בדרך הילוכם אמר רבי משה לייב: אילו היה בית המקדש קיים היינו מביאים עולות ונסכים, עתה אנו מביאים קש, ומעלה עלינו הכתוב כאילו קיימנוהו עם כל הכוונות של הקרבת קרבן מנחה.

הכנסת אורחים בשלימות

פעם התארח אצל הרה"ק רבי יוסף חיים זוננפלד זיע"א בליל הסדר, יהודי מחוץ לארץ. כשעה לאחר חצות הלילה בסיום הסדר, קם האורח לחזור למלוננו אשר ברחוב יפו, ר' יוסף חיים הרגיש בפחדיו של האורח, שהיה עליו לעבור בשעה זו בסמטאות העיר העתיקה, מיד ניגש אליו, תפס בורעו ואמר, בבקשה בא ונלך. לילה אותו הרב מביתו בעיר העתיקה עד למלון ברחוב יפו הנמצא במרחק גדול. כשחזר הפטיר הרב בשמחה, עתה קיימנו מצוה בשלימות.

לא לפגוע בכבודו של אדם

מסופר: על אחד מתלמידי הרה"ק רבי שלמה זלמן אויערבאך זיע"א שהזמין אותו לסידור חופה וקידושין. כשהגיע זמן החופה נודע לרבי שלמה זלמן מי יהיו עדי הקידושין, ונסתפק לגבי כשרותו של אחד העדים. התלבט רבי שלמה זלמן מה לעשות, מצד אחד הרי חייבים העדים להיות כשרים על פי גדרי ההלכה, ומאידך כבר הזמינו את אותו אדם להיות עד, ואם יטלו ממנו כיבוד זה עלול הדבר לפגוע בכבודו. בשעה זו בא לידי ביטוי ענוותנותו ופקחותו של רבי שלמה זלמן, הוא ניגש אל העד ואמר לו בחיובו הידוע: אני מבקש מכבודו שיהיה מסדר קידושין במקומי, ואילו אני אהיה עד. הלה ניסה לטרב ואמר כי אינו ראוי לאיצטלא ז', אך רבי שלמה זלמן עמד על כך והפציר בו עד שנתרצה.

תולדות דצדקיא

שבת קודש י"ז מרחשון

הרה"ק רבי מנחם מענדל מקאסוב ב"ר יעקב קאפיל (אהבת שלום - תקפ"ו)
הרה"ק רבי משולם זוסיא מטשערנאביל (תשמ"ח)
יום ראשון י"ח מרחשון
הרה"ק רבי יחזקאל הכהן מראדומסק ב"ר אברהם ישכר דוב (כנסת יחזקאל-תרע"א)
יום שני י"ט מרחשון
הרה"ק רבי שמשון העלר מאוויראן ב"ר משולם פייבוש מזבאריו (תר"ח)
הרה"ק רבי אהרן אלימלך שניאור זלמן טווערסקי מקרוסנא ב"ר מרדכי דב מהורניסטייפול (תרפ"ד)
יום שלישי כ' מרחשון
הרה"ק רבי שלום מקאמינקא ב"ר יעקב יוסף (תרי"ב)
רבי גדליהו מזאלקווא ב"ר בנימין זאב וואלף (תקל"ז)
יום רביעי כ"א מרחשון
הרה"ק רבי אברהם אזולאי ב"ר מרדכי (חסד לאברהם - ת"ד)
יום חמישי כ"ב מרחשון
הרה"ק רבי דוד שלמה אב"ד סיראקא (ערבי נחל) ב"ר ירחמיאל (תקע"ה)
הרה"ק רבי עזריאל מלובלין ב"ר דוב (ראש הברזל - תקע"ט)
הרה"ק רבי ישכר דוב מבעלזא ב"ר יהושע (תרפ"ז)
יום שישי כ"ג מרחשון
הרה"ק רבי גדליה ב"ר בנימין זאב מזאלקאווא (תלמיד המגיד - אבי בעל אורח לחיים - תקל"ז)
הרה"ק רבי יוסף סג"ל מקאסאני ב"ר צבי (תרע"ב)
זכותם תגן עלינו ועל כל ישראל אמן

עצונה הלכות

מאת הרה"ג נחמיה הכהן רבינוביץ שליט"א
מח"ס "גא אבי אודר" רמזים יוסף הדר"ס על המערים.

המפסיק ממשנתו (ד')

א) הלומד, ובאמצע לימודו מפסיק לדבר דברים בטלים, נענש גם על הלימוד. (ספר חסידים, אות תקמ"ד).
ב) וחבל שאין נוהרים בזה, ונמצא שירשים תרתי גיהנם רחמנא ליצלן. (פלא יועץ, ערך דיבור)
ג) אין להפסיק מתורתו אלא אם יהיה איזה צורך גדול להשיב מפני הכבוד, או לאפרושי מאיסורא. (צוואה מחיים, להגר"ח פאלאגי זצ"ל, סימן ב')

קרית קרעטשניף רחובות

טל': 052-714471 מייל: sipureitzadikim@gmail.com

בחסות "דודי קאר"

הסוכן החרדי שלך להשכרת ומכירת רכב בכל הארץ ומכל החברות
052-7655-222

לע"נ הרה"ח
ר' מאיר הלוי ויזל ע"ה
ב"ר אברהם אבא ע"ה
נלב"ע י"ח מרחשון תנצב"ה